

(Ophold). Det er givet. Der bliver da at vælge en første Viceformand.

Ved Valget afgaves 71 Stemmesedler, hvoraf 21 vare blanke. Tilbage blev 50 gyldige Stemmesedler. Det afgørende Fler-tal var saaledes 26.

Valgt blev J. C. Christensen med 49 Stemmer. Derefter havde Mølgaard-Nielsen 1 Stemme.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1909 til 31. Marts 1910.

Sabroe: Det vilde være meget interessant at faa oplyst, hvorledes det er gaaet til, at Fru Sira Lind har kunnet komme ind paa Finansloven med en treaarig Bevilling paa 3,000 Kr. aarlig. Overværgeraadets Formand har i et Interview udtalt, at det ikke skyldes Overværgeraadet, men naar det ikke skyldes Overværgeraadet, maa det være personlige Bestræbelser, som her have givet sig Udslag og have bevirket, at Fru Sira Lind kunde faa de 3,000 Kr. om Aaret. Jeg tillod mig i Gaar at stemple den Virksomhed i dansk Børneforsorg, som hendes Navn var knyttet til, som Børnehjemssvindet, og jeg fastholder dette Udtryks Berettigelse. Fru Sira Lind har gennem Aarene været knyttet til en Række forskellige Optagelseshjem, men hun har maattet gaa saa fra det ene, saa fra det andet paa Grund af de mange Klager, som i Tidernes Løb ere indgaaede over disse Hjems hele Administration. Jeg tillod mig, som sagt, i Fjor her i Tinget at fremsætte en Kritik af hendes Virksomhed, og jeg gør opmærksom paa, at der tidligere, omtrent et Aar tilbage i Tiden, var fremkommet en meget alvorlig Kritik i et herværende Blad over denne hendes Virksomhed. Som Følge af den Kritik, der her blev fremsat, tog Værgeraadet paa Frederiksberg Affære og undersøgte Forholdene. De indsendte Meddelelse om Resultatet af deres Undersøgelse til Overværgeraadet, og det blev saa fra Overværgeraadets Side betydet Fru Lind, at hun maatte tage sin Afsked, da man ikke længere kunde beholde hende som Leder af Optagelseshjemmet paa Vodroffvej, der var delt i 3 Afdelinger, en Sygeafdeling, en Drengafdeling og en Pigeafdeling.

Men nu er det uforstaaeligt, hvorledes det er gaaet til, at de Personer, der kom efter Fru Lind, have opnaaet disse Stillinger. Betingelsen for, at de kunde faa Stillinger paa Optagelseshjemmet paa Vodroffvej, var, at de gik ind paa en Overenskomst med Fru Sira Lind om at afkøbe hende hendes Inventar. Den ene af de Personer, en Frk. Lorenzen, der blev ansat som Leder af Sygeafdelingen, blev nogen Tid efter indlagt paa et Drankerhjem som lidende af delirium tremens. Da jeg i Anledning af denne Sag henvendte mig til Fru Lind og spurgte, om hun, da hun havde overdraget eller havde været med til at overdrage Sygeafdelingen til denne Frk. Lorenzen, ikke vidste, at hun drak, var Fru Lind oprigtig nok til at sige: Jo, de 8 Dage, hun boede hos mig, var hun beruset hver Dag. Hvorfor — svarede jeg — gik De da ikke til Overværgeraadet og underrettede dette om, hvor lidet egnet til denne Gerning Frk. Lorenzen var? Dertil sagde Fru Lind: Jeg sagde til min Mand, at hun drak sig fuld hver Dag, men han svarede, at det var ikke noget, der vedkom os. Jeg gør opmærksom paa, at Fru Sira Linds Mand er Sekretær, om ikke just formelt, saa dog reelt, i Kristelig Forening til vildfarende Børns Frelse, som modtager et meget betydeligt Beløb af Statskassen. Jeg synes, det er ganske uforvarligt, at et saadant Svar kan lyde. At overlade nogle fattige syge Børn til en Kvindes Omsorg, som er beruset hver Dag, hun møder i sin Gerning, og som sender Børnene ud at hente Brændevin til sig! Jeg vil haabe, at denne Sag maa blive Genstand for en virkelig omfattende Undersøgelse fra Justitsministeriets Side.

Fru Lind har i de allersidste Dage anlagt Søgmaal imod mig, og det er nu min Opgave at føre Vidner for Rigtigheden af de Anklager, jeg har rettet mod hende. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om jeg i denne Sag kan vente, at det Materiale, som Overværgeraadet ligger inde med til Bedømmelse af Fru Linds Virksomhed, maa blive udleveret under denne Retssag. Den rette Maade at handle i den Slags Sager, er jo, at vedkommende, der er anklaget, af Autoriteterne og Myndighederne ikke faar Paalæg om at rense sig ved Søgmaal, men at nele deres Forhold bliver Genstand for Undersøgelse ved Autoriteterne. Det er meget vanskeligt for den, mod hvem der rejses Søgmaal, at tilvejebringe det Materiale, som kan skaffes til Veje ved en